

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

Luca, Giovanni Battista de

Coloniae Agrippinae, 1690

Disc. CVI. Romana palatii de Capranica. De reciproca contenta in dispositione vocante ab initio plures personas plures diversas lineas constitutas. An intelligatur discretivè inter descendéres ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

singularis resolvitur in pluralitatem singulariter & discretive verificandam ideoque omnes sub tali dispositione usque ad ultimum omnium linearum comprehensi censentur, ut admittere videtur idem Peregr. d. art. 28. num. 24. atque declarando eundem observant Eufar. conf. 144. num. 14. & sequen. & optime Rot. apud Fenxon loco citat.

Clarius, quia ubi etiam dicta verba reciprocam linearem inducentia non adessent; Adhuc tamen eadem subintelligenda esset ex conjecturis, ex quibus hodie præsertim inter descendentes receptum est illam etiam sine tribus consuetis requisitis induci ex deductis apud Othob. decis. 77. & in Bonon. bonorum 27. Januarii 1662. coram Albergato, & frequenter ad hanc materiam reciproca linearis.

Conjecturæ autem videbantur nimis clara, manifestam redolentes voluntatem, nedum ex reciproca primo loco ordinata, sed etiam ex prohibitione alienationis, & ex altera prohibitione detractionum, etiam legitimæ cum strictissima cautela Soccini, ac demum ex dispositione in casu delicti repetita semper cum verbis nimis amplis & efficacitatibus, ratione acenixa voluntate perpetuæ conservationis bonorum integrè & sine aliqua diminutione in agnatione & familia, unde propterea videbatur voluntas clara incapax disputationis.

Quo vero ad qualitatem bonorum, quamvis plures census per ipsos gravatos acquisiti essent, atque ego admitterem propositionem hodie in foro pro regula receptam, ut acquisitiones factæ nomine proprio per gravatum suæ sint, ac sibi acquirantur, quamvis de pecuniis hæreditariis, in quarum restitutione tantum debitor remanere dicitur, ad sui commodum vel periculum acquisitionis cedente ut infra discurs. 177. cum ibi proximis; Inanem tamen dicebam hujus inspectionis effectum, vel ex ejusdem regula recepta limitatione, quoties testatoris præceptum accedit de investendis pecuniis hæreditariis, cum tunc præsumptio sit sub nomine hæreditatis acquisitionem factam esse, quamvis pro se ejusque hæreditibus cantet ex firmatis decis. 38. num. 1. & sequen. par. 9. recent. in Catacen. hereditatis 28. Aprilis 1653. Cerro decision. 3. d. parte II. recentior. edita in causa de qua d. discurs. 177. Vel quia in omnem eventum gravati remanerent debitores pro reintegratio fideicommissi in pecuniis obventis ex censum hæreditariorum extinctionibus, pro quibus tanquam liquidis & certis competeat retentio, quæ indubitate intrat, quoties objectum illiquiditatis non obstat ex deductis supra in Fulginaten fideicommissi disc. 73. & in aliis, unde effectus erat idem.

ROMANA PALATII DE CAPRANICA

PRO

BARTHOLOMEO, ET ALIIS
DE CAPRANICA.

CONTRA

MONASTERIO PURIFICATIONIS.

Causa decisas per Rotam pro Capranica
postea concordatus.

De reciproca contenta in dispositione
vocante ab initio plures per
plures diversas lineas constituta
An intelligatur discretive inter
descendentes cujuslibet lineæ, nota
tem de linea ad lineam, vel per
etiam isto secundo modo ob
dividuitatem, vel quia dispo
consideraverit omnes tanquam
uno genere, seu linea.

SUMMARY

- 1 **F**acti series.
- 2 **R**esolutio cause.
- 3 **O**bjecta seu rationes dubitandi.
- 4 **P**ossessio presumitur ex titulo præambulo de qua
stat.
- 5 **Q**ualis sit vera probatio descendenti sui legitimi
nis personarum, & quod illa per scripturam
in antiquis sit fallax.
- 6 **F**ideicommissario competit immisio ex testam.
fin. vel ex Salviano.
- 7 **D**eclaratur ubi fideicommissum est per adimissio
tatem secus si per actum inter vivos, & in
differentiis.
- 8 **C**onstitutum expirat in primo & non suffragatur
cessoribus.
- 9 **C**oncessio Principis transfert dominium & posses
etiam sine traditione.
- 10 **E**x investitura vel concessione Principis competit
missio ad instar l. fin.
- 11 & 12. **D**e regulis seu conclusionibus in materia
proce linearis.
- 13 **D**eclaratur conclusio de reciproca intelligendi
tive in pluribus lineis ab initio constituta.
- 14 **D**e fideicommissi factio ad favorem familiae
devotur tanquam unum corpus sine distinctione
nearum.
- 15 **Q**ui declarat non disponit, sed quid disponit
aperit.
- 16 **D**e circumstantiis denotantibus fideicommissi
dispositionis individuitatem, ob quam non
distinctio linearum vel graduum, & non
do successorius, sed potius quoddam jus
sciendi.
- 17 **D**e differentia inter unam, & alteram
proce linearis ad diversos effectus.

DISC. CVI

Cum Cardinalis Dominicus de Capranica
ejus testamento mandasset in proprio
posito in platea, quæ de Capranica nuncupatur
Collegium Scholasticum, Cardinalis vero Angelus
germanus frater & hæres cuperet idem Palatium
ab ipso ampliatum, & ampliandum, ut præterea
illorum temporum conditione confiscentum, ut
quere nepotibus, eorumque descendentes, ut
familia in perpetuum conservaretur; Hinc præterea
constructo quodam adjacenti ædificio occupato

pro vno Collegio, obtinuit à Sixto IV. prefata voluntatis testatoris commutationem in quadam forma extraordinaria magis tuta, quod scilicet ipse Pontifex avocando ad se dicti palatii dominium, illud per literas Apostolicas concessit prefato Cardinali Angelo, ejusque familiae, & agnationi, juxta illum successione ordinem, quem ipsemet Angelus declararet, ac dispoñeret; In quarum literarum executionem Angelus praedictus per publicum instrumentum declaravit post ejus mortem in dicto palatio successores, Joannem Baptistam ex Juliano, Antonium ex Joanne, & Agabum ex Bartholomaeo fratribus praedecessoris nepotes, eorumque filios, nepotes, posteros, & successores in perpetuum, de domo, & familia, extra quam illum alienari, vel exire non posset, concedendo etiam ejisdem aliquas praerogativas super dicto Collegio.

Defecta vero ad breve tempus linea Joannis Baptistae in Juliano juniore ejus filio, palatium praedictum totum consolidatum fuit in duabus aliis superstitibus lineis Agabiti, & Antonii, defunctoque postmodum sine prole masculina Stephano d. Antonii ex Petro filio nepote, superstitibus Claudia, & Gentileca filiabus, contra istas super dicti palatii portione ab earum parte possessa, iudicium instituit in Rota Camillus dicti Agabiti ex Bartholomaeo secundo filio nepos, Verum sequuta praefati Camilli morte, causa diuturnum silentium passa est, usque quo mortuis, tam dictis Claudia, & Gentileca, quam Didaco de Cinquinis Claudia filio absque alia prole, Bartholomaeus, Hyacinthus, Carolus, Ignatius, & Aloysius dicti Camilli abnepotes, atque ex Angelo Camilli filio descendentes, dictam antiquam litem in Rota jam pendenteam instituitur, seu verius aliam ex integro introduxerunt in iudicio immisionis coram Cerra contra Monasterium Purificationis praefati Didaci heredem, datoque dubio, An adhibendus danda esset immisio, in ejus secunda propositione sub die 6. Martii 1667. affirmativa prodit resolutio. cui Monasterii administratores prudenter acieverunt, contenti per concordiam remissione fructuum lite pendente perceptorum, ac expensarum litis, atque ita praesens causa finem habuit.

In duabus igitur disputationibus desuper in Rota habitis, quatuor ex parte Monasterii rei conventi, ac possessoris ad repellendos actores deducebantur objecta; Primo scilicet defectus probatae identitatis, quod controversia palatii portio fuerit dictorum Cardinalium, atque sub praefata dispositione contineretur; Secundo defectus legitimacionis personarum, quod scilicet actores non bene concluderent eorum descendenciam à praefato Agabito; Tertio incompetencia interdicti possessorii adipiscendae, quod vulgo in Curia immisionis dicimus, dum non agebatur de fideicommissio ordinato per ultimam voluntatem, sed per contractum; Et quarto demum deficientia ipsius fideicommissi, quodque ista portio in ultimo de dicta linea, tanquam ex cessante reciproca lineari, effecta esset libera.

Primum objectum nullam habuit inspectionem juris, atque de facili in facto superatum fuit per concludentes probationes ipsamque rei evidentiam, unde satis modicam, imò sepe nullam habuit difficultatem; Alter punctus legitimacionis personarum pariter consistebat in puro facto, in quo satis bene, & concludenter per gradus distinctos probata fuit legitima descendencia actorum à praefato Agabito, & Bartholomaeo juniore ejusdem Agabiti

filio; Atque bene concludentibus probationibus resultantibus ab instrumentis publicis, & actis judicialibus, aliisque authenticis documentis, & testibus in causa decisione enunciatis, Addebam ego meliorem probationem resultantem ab ipso facto, quod scilicet actores eorumque majores fuissent ac essent actuales possessores alterius portionis dicti palatii, necnon aliquarum praerogativarum in dicto Collegio, absque eo, quod nec quidem sumus daretur diversituti; Ideoque dicebam intrare regulam desumptam ex textu *in l. 2. C. de acquirenda possessione*, de qua ceteris relatis *Alciat. reg. 2. presump. 23. Buratt. & Adden. decis. 614.* ut possessio praesumatur ex titulo praebulo, dum de alio non constat, Quae regula fortius procedit in iis, qui sunt descendentes sive de eadem domo, & familia, juxta celebre ac receptum *cons. 145. Eulogii.*

Et quidem, ut ego saepius in proposito probationis nobilitatis expertus sum, aliae species probationis per antiqua privilegia, vel instrumenta, aliaque documenta, quae in archivis reperiantur, de facili sunt fallaces, ac mendo sae, utpotè, imitando formam antiquam de recenti conficta, atque in Archivis authenticis, & probatis inter scripturas antiquas studiosè reposita, sive quod sunt vera, sed falsitas consistit in applicatione ad personas à quibus hujusmodi vanitatum stulti affectatores saepius ad statum irrisionis devenientes descendere dicant, majorque fallacia resultat à probationibus per testes; Magis ergò certa existimatur illa, quae resultat ab actuali possessione Castrorum seu palatiorum, aliorumque antiquorum bonorum, quoties concurrunt, familiae identitas, & communis reputatio, atque non urgent contrariae probationes obventionis ex diverso recenti titulo, quod etiam non semel sum expertus, quod scilicet aliqui ordinis popularis casualiter habentes idem cognomen quod aliqua antiqua conspicua familia adhibere consuevit. ex fortunae beneficio ad meliorem statum redacti, non solum plantaverunt magnos arbores cum quibus demonstretur familiae identitas, ac directa descendencia probetur, cum antiquis instrumentis, & documentis ita ut supra de recenti confictis, eo modo quo moderni pictores satis bene confingunt antiquas tabulas *Tiriani & Raphaelis*, sed etiam acquirendo illa Castra & bona quae per dictam antiquam familiam possessa fuerunt.

Juris igitur inspectiones cadebant super tertio puncto ordinis iudicii seu competentia intentati remedii immisionis, & super quarto justitiae seu existentiae, ac durationis fideicommissi; Quatenus ergò pertinet ad tertium, scribentes pro Monasterio reo convento non negabant, ut quidquid in ratione disputativa seu scholastica dici valeat, fideicommissario, sive sit primus, sive ulterior, juxta opinionem in praxi receptam, & quotidianam, competat hoc adipiscendae interdictum, quod *immisionis* dicimus, vel ex *remed. l. fin. C. de Edicto diu. Adr. toll.* vel ex remedio Salviani tanquam ex legato; Dicebant tamen id procedere ubi agitur de fideicommissio ordinato per ultimam voluntatem, factus autem, ubi per actum inter vivos ex ea differrentiae ratione, quod per ultimam voluntatem ex iudicio testatoris, dominium absque necessitate traditionis transfertur in eos, ad quos ipse voluit bona transferri, unde solum requiritur apprehensio possessionis; Non sic est in actibus inter vivos, in quibus dominium non transfertur sine traditione, & consequenter illa non sequuta non datur rei vindicatio, vel aliud remedium reale, seu rei persequi.

LUCA
mentis
at
VI
9

sequitorium; Solumque, ubi disponens per contractum adiecit hypothecam pro illius observantia, competit hypothecaria, vel Salvianum pro dicta hypothecae observantia primo donatario pro contractus effectuione, qua sequuta, cum ita eadem hypotheca consumpta sit sicutumque fortita fuerit effectum in primo donatario, hinc proinde eam non habet secundus, cum tunc nulla adfit hypotheca super restitutione ab uno donatario alteri facienda, ideoque non competit nisi actio personalis pro observantia voluntatis donatoris, & consequenter intrare non possunt haec remedia realia, seu rei persecutoria, ut ceteris relatis probant *Giouagn. conf. 34. lib. 2. Ger. Spin. conf. 53. Merend. lib. 7. controu. 45.*

3 Ideoque etiam in casu quo primus donator adiciat nedum hypothecam, sed etiam clausulam constituti ut illa suffragetur tantum primo donatario non autem ulterioribus, utpote iam consumpta & expirata, habetur deductum in *Romana fideicommissi de Cefiu discurs. 134.* multo magis in hac facti specie, in qua neque aderat primi donatoris hypotheca.

Pro isto objecto evitando. Alii pro hac parte scribentes constituiebant fundamentum in motivo nudi facti, quod amplecti etiam visa est Rota, quod scilicet adesset hypotheca apposta per ipsos donatarios primos vel secundos rei conventi auctores mediatos super observantia dictae donationis in quodam instrumento divisionis.

Quidquid autem esset de subsistentia istius motivi, quod ex facti serie, ac circumstantiis non omnino tutum videbatur, ac etiam de dicta propositione *Ger. Spini & Giouagnoni*: de qua habetur particulariter actum in *Romana donationis de Iordanis sub ritu de donat.* Ego etiam in sensu veritatis, dicebam difficultatem in proposito cessare, cum non ageretur de concessione per actum inter vivos facta per privatū, in quibus terminis intrat difficultas, sed ageretur de concessione, qua directe ac immediate toti familiae facta fuit per Papam supremum Principem de cuius concessione, etiam sine traditione, transferri dicuntur dominium & possessio ex deductis per *Rovit. dec. 82. num. 5. & per Rotam decis. 81. num. 5. & 6. par. 5. recent.* Unde propterea intrat eadem ratio ob quam receptum est dicta interdita possessoria competere pro dispositione per ultimam voluntatem, Et consequenter ex concessione seu gratia Principis, sive ex investitura competit etiam immissio ex remedio *l. fin. C. de edicto diu Adr.* seu ad instar ex deductis per *Rotam dec. 585. a. n. 17. ad 27. par. 5. recent. dec. 214. num. 6. & 9. & dec. 242. num. 3. par. 7.*

Demum verò, quoad ultimum punctum super meritis negotii principalis, ac duratione. & pertinentia fideicommissi, scribentes pro Monasterio contentente de fideicommissi expiratione, ac bonorum libertate duas deducebant conclusiones generaliter, ac in abstracto veras, quas dicebam ego non indigere tanta allegationum dote, quanta cum consueto legistarum improbo labore illis praebatur, cum hodie possint praesupponi pro regula, solamque difficultatem recipiant, an ex facti qualitate, & circumstantiis conveniant, necne limitationes quibus subjacent, ut pluries habetur in praecedentibus ad hanc materiam reciprocae linearis; Primo scilicet, quod cum plures lineae ab initio constitutae fuerint in pluribus dicti Cardinalis nepotibus, ideoque reciproca in praefata donatione contenta, intelligenda veniebat discretive in qualibet linea, non autem de linea ad lineam; Et secundò,

quod cum ageretur de dispositione transmissa, ubi etiam admitenda sit moderna vera constructio, ut etiam sine explicito concursu circumscriptorum detur reciproca linearis in contrariis, adhuc tamen istae debeant esse limitatae: & efficaces, cum hac sit differentia inter dispositionem ascendentis, & illam transmissam extranei.

Econversò autem ceteri scribentes pro bono cum quibus ego etiam procedebam, in praefata regula limitatione deducta praesens contemplatione agnationis, ex qua iuncta conjecturis resultare reciprocam linearitatem in dispositione transversalis habetur in specialitate *dec. 183. par. 10. recent. & in eadem apud Ostob. dec. 177.* & in aliis frequentate, super hoc magni habitus fuerunt labores super conjecturarum efficacia, vel inefficacia sive cum magno cumulo allegationum.

Mihi verò videbatur huius inspectionem non adesse, cum id procedat in ea dispositio qua fieret ab initio ad favorem plurium personarum nominibus appellativis, quae vocata atque constituta sunt tanquam stipites plurium linearum constitutendarum qualis non erat casus iste, quo Papa non distinguit personas, neque restituit, sed palatium donavit toti familiae versus, unde propterea omnes de ipsa sive ex una, sive ex altera linea, veniunt directè coequaliter tanquam membra constituta in corpore, seu unius personae imaginariae fideicommissio relicto familiae in genere habet apud *Pergr. decis. Patav. 111. & per Rotam num. 19. p. 9. rec. & in aliis*, ac habemus factum in materia juris patronatus, pro una, veluti familiis fundati.

Et quamvis Cardinalis Angelus distinguat personas praedictorum trium nepotum ex tribus suis fratribus, ita lineas distinguendo, ut propterea scribentes in contrarium dicebant, propterea potius in dicta prima parte distinctio super quo nimium insistebatur, Attamen, in sensu veritatis, dicebam obiectum non habere quoniam revera concessio palatii ad favorem verse familiae, directe, ac immediate facta per ipsum Papam, per quem Cardinali concessa solum fuit factas declarandi potestas quae dictam familiam constituerent. Non quod hoc generale vocabulum convenire deberet extranei vel remoti ejusdem cognominis cognomine praetendere possent, & sic est declaranda, non importat dispositionem, quoniam qui dicitur non disponit, sed quid iam dispositum fuerit, ad instar executantis grana à spicis jam commumata *text. in l. adeo 7. ff. de acquiren. rem. in minio.*

Multum verò istam dispositionis unitatem debebant duae notabiles facti circumstantiae, scilicet resultans ab ipsius palatii structura, & ab oculari aspectu comprobata, ob ingressus, & scalam nobilis, necnon corollis palatii, Et altera quia Papa in dicta concessione declaravit quod existentia istius palatii in familia Cardinalis fundatoris Collegii Scholarium factis inter ad ejusdem Collegii bonum regimen ob certam ocularem superintendentiam illorum de familia ergò exclusa fuit ad evidentiam mixtura extraneorum; Ac propterea ponderabam vocationem primarum nepotum eorumque descendendum, & palatii divisionem, referri solum debere ad extraneos.

titium fructuonis, ac habitationis, ipsa rei substantia individua remanente, itaut factio casu defecta lineæ vel portionis, non intret ordo successorius, seu formalis transitus de linea ad lineam, sed potius per quandam speciem illius juris non decrescendi, quod datur in feudis individuis dignitatis vel in jure patronatus, aliisque hujusmodi juribus juxta casum de quo in *Muinen. sub tit. de feud. disc. 8.* ubi enim dicta satis conferunt ad rem.

Ponderando etiam magnam esse differenciam inter illam rigorosam reciprocam linearem, quæ prætendatur per masculos unius lineæ juxta casum de quo agitur *d. dec. 183. par. 10. rec. & apud Orthob. dec. 177. cum similibus*, in exclusionem feminarum lineæ admittæ, & ealum in quo agatur de reciproca lineari post jam evacuatam unam lineam ad effectum impediendi transitum ad omnino extraneos verisimiliter abhorritos, ut scilicet longè facilius in hoc secundo casu dicta reciproca intret quàm in primo, Ideoque non mirum si antiqua litemota per Camillum aliquam passâ fuit difficultatè, dum agebatur de prima specie magis rigorosa excludendi proprias filias à portione parentis, quoniam etiam feminæ dicuntur agnatæ ac de familia, juxta plene deducta *dec. 133. par. 9. rec. & frequenter supra* ad materiam masculini concipientis femininum, secus autem in casu præsentis controversiæ cum Monasterio omnino extraneo, Ideoque juxta beneque fundata viâ est resolutio.

PERUSINA FIDEICOMMISSI DE ANSIDEIS

PRO

BALTHASARE DE SARACENIS & NICOLAO DE DANZETTIS

CONTRA

HOSPITALI MISERICORDIÆ

Casus decisus per Rotam pro Saraceno & Danzetto.

De caducatione secundæ substitutionis ob caducationem primæ; Et quando corrupto antecedenti gradu substitutionis, caducantur sequentes, vel potius intret vulgaris in fideicommissio seu anomala ad theoriam Bart. in l. quamdiu ff. de acquir. hered.

S Y M M A R I U M

F Acti series. Resolutio causæ.

- 3 De laudabili stylo Curia in scribendo, & de regula super caducatione & adus sequenti per caducationem primi.
4 De theorica Bart. in l. quamdiu super vulgari in fideicommissio seu anomala.
5 Distinguitur duplex species vulgaris.
6 De altera theorica Angeli in eadem l. quamdiu super limitatione regula de qua num. 4.
7 Quod ista sit questio facti & applicationis.
8 Ex quo desumatur testatorem se restrinxisse ad fideicommissariam.
9 Vocatus post mortem ejus qui est institutus vel substitutus in usufructu, dicitur institutus vel substitutus ab initio.
10 Fallit si institutus in usufructu ex conjecturis censetur etiam vocatus ad proprietatem.
11 De difficultate contra ea que habentur num. 8. super restrictione ad fideicommissariam.
12 De alio fundamento resolutionis ex conf. 21. Ql. dradi.
13 Quod procedat etiam si pia causa sit substituta.
14 Quid operetur favor pia causa in ultimis voluntatibus, & quos effectus causet.

DISC. CVII.

Balthasar de Ansideis instituto hærede Pompilio fratre, fideicommissum ordinavit in eisdem Pompilij filiis, nepotibus & descendentibus masculis, quibus non extantibus, vocavit Iulianum alterum fratrem, cui strictissime prohibuit quamcumque alienationem, quinimo interdixit, ne ad possessionem bonorum admitti posset, nisi prius facta illorum descriptione per Ministros Hospitalis Misericordiæ, ad effectum providenti eorum bonorum conservatione, declarando quod dictus Iulianus esset solùm administrator ac dominus usufructus, post mortem verò dicti Iuliani substituit præfatum Hospitalæ.

Post mortem testatoris, obiit primò dictus Iulianus, deinde verò Pompilius superstitite Alexandro filio, cui defuncto absque prole, cum successissent Saracenus & Danzettus, contra istos Hospitalæ, prætendens factum esse casum dictæ substitutionis, iudicium instituit, & introducta causâ in Rotâ coram Priolo sub die 26. Januarij 1660. prodijt resolutio reis conventis favorabilis in exclusionem substituti, cui resolutioni Administratores Hospitalis acquieverunt, solum ex aliqua concordia, dum, quod sciam causâ ulteriozem disputationis progressum non habuit.

In hac autem disputatione, scribentes pro Hospitali actore, benè observando laudabilem Curia stylum non evagandi in superfluis, neque assumendi illas disputationes quæ ad inanem informationum seu consiliorum ornatum per externos assumi solent, super propositionibus, quæ aliàs apud antiquiores controversæ, hodie tamen passim receptæ sunt pro regula? Admittebant regulam, quod caducato præcedenti gradu substitutionis, caducantur omnes; Dicebant tamen id rectè procedere in substitutione merè fideicommissaria, & quando per eam tantum testator disponere voluit, secus autem, ubi per compendiosam continentem quoque sub vulgarem, quæ duplex in jure dicitur, Vna directa, per quam substitutus dicitur primus hæres, quæ evanescit per instituti additionem, Et altera in fideicommissio, quam aliàs anomalam dicimus, per quam corrupto gradu antecedenti, subleques iurè subingressiois intret in locum seu gradum corruptum, atque

LUCA 2 mentis at VI 9